

Arrest

nr. 261 011 van 23 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 19 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud over de Ethiopische nationaliteit te beschikken, en geboren te zijn op X (Gregoriaanse kalender, GK) te X. U behoort tot de Oromo etnie, maar spreekt deze taal niet. U bent een orthodoxe christen.

U groeide op in Addis Abeba en heeft steeds in de hoofdstad gewoond – een periode van twee jaar in Soedan niet te na gesproken. U liep er school tot de achtste graad. U moest uw schoolcarrière stopzetten omwille van ziekte na de achtste graad. U trok nadien naar Khartoum om uw zus te bezoeken. Uiteindelijk verbleef u twee jaar in Soedan waar u beviel van uw dochter.

De vader van uw dochter woonde eveneens in Khartoum, maar u heeft geen contact meer met hem. Na twee jaar keerde u terug naar Addis Abeba. U opende er een restaurant met het geld dat u in Soedan verdiend had. In totaal werkte u twee jaar in het restaurant. Tijdens deze periode leerde u uw huidige partner kennen G. M.S. (zie dossier CGVS X) met wie u ging samenwonen. Uw partner kende problemen met de Ethiopische autoriteiten omwille van protestsongs die hij zong. De autoriteiten kwamen naar hem op zoek – ook in uw restaurant. Uw man moest onderduiken. De politiediensten bleven echter bij u langskomen. Eén keer werd u zelf meegenomen door de politiediensten. U werd ondervraagd en mishandeld. Na een nacht bij hen te hebben doorgebracht lieten ze u weer gaan. De veiligheidsdiensten bleven u nadien lastig vallen. Op een dag besloot u uw dochter bij uw moeder achter te laten. U trok naar uw man die ondergedoken leefde. Samen namen jullie het besluit om het land te verlaten. Jullie trokken naar Gonder zonder documenten. Jullie trokken uiteindelijk met de hulp van smokkelaars naar Soedan waar jullie tien maanden verbleven. Nadien ging jullie tocht verder naar Libië waar jullie vier maanden doorbrachten. U werd er gescheiden van uw man en werd het slachtoffer van (seksueel) geweld. Na vier maanden konden jullie verder naar Italië trekken waar jullie een maand bleven. Vervolgens ging het naar Frankrijk. Hier verbleven jullie tien maanden. Jullie besloten uiteindelijk om naar België te komen waar jullie een tijdje in Brussel doorbrachten alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de bevoegde Belgische instanties op 18 december 2018.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uw advocaat bezorgde het CGVS (voordat het persoonlijk onderhoud voor het CGVS had plaatsgevonden) enkele medische attesten waaronder een psychologisch attest waarin gesteld wordt dat u psychologisch opgevolgd wordt omwille van trauma's opgelopen ten gevolge van gebeurtenissen in Libië. In de medische attesten, alsook in de communicatie van uw advocaat, wordt gevraagd rekening te houden met uw kwetsbare profiel tijdens het persoonlijke onderhoud voor het CGVS, alsook bij beoordeling aan nood tot internationale bescherming.

Bijgevolg werd er tijdens het persoonlijk onderhoud rekening gehouden met uw specifieke medische situatie en werd getracht u de gepaste steunmaatregelen te verlenen. Zo wees de protection officer u op de mogelijkheid meerdere pauzes te kunnen nemen tijdens het onderhoud, alsook te melden indien u problemen ondervond tijdens het onderhoud. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u telkens blijk in staat te zijn te antwoorden op de u gestelde vragen.

Bijgevolg kan in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U haalt tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS aan dat u in Ethiopië problemen heeft gekend omdat uw man in Addis Abeba actief was als protestzanger waardoor hij opgespoord werd door de Ethiopische autoriteiten. Uiteindelijk vielen de Ethiopische veiligheidsdiensten ook u lastig. Agenten namen u zelfs eenmaal mee naar het politiebureau waar u na één nacht weer werd vrijgelaten, zo verklaarde u voor het CGVS (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd.13 augustus 2020, p.8).

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat u uw persoonlijke problemen in Ethiopië volledig koppelt aan de vervolgingsfeiten die uw echtgenoot gekend zou hebben in uw land van herkomst. Wat deze beweerde vervolgingsfeiten – die u man ervaren zou hebben in Addis Abeba – betreft, beoordeelde het CGVS in het asiëldossier van uw echtgenoot (zie dossier CGVS X M.S., G.) deze feiten als ongeloofwaardig.

De eindconclusie in de breed gemotiveerde beslissing door het CGVS in het asiëldossier van uw man (toegevoegd aan de blauwe map in het administratieve dossier) – wat betreft de door u en uw man aangehaalde problemen ten gevolge van de beweerde activiteiten van uw echtgenoot als protestzanger – was dat uw echtgenoot het CGVS niet kan aantonen dat hij daadwerkelijk actief was als (protest)zanger in Addis Abeba, maar vooral dat zijn verklaringen over de problemen die hieruit voortgevloeid zouden zijn niet weten te overtuigen en erg onaannemelijk zijn. Met name het door hem geschetste volgehouden risicovol gedrag, in combinatie met weinig overtuigende verklaringen over zijn aanhouding(en) zelf, komen niet geloofwaardig over. **Het CGVS oordeelde bijgevolg dat de aangehaalde persoonlijke problemen van uw man in Addis Abeba niet geloofwaardig zijn.**

Zoals gezegd dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming baseert op feiten die volledig voortvloeien uit de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot (CG 18/22711/I) waardoor de door u geschetste eigen problemen in Ethiopië – met name de korte aanhouding van uzelf door Ethiopische agenten en de vele keren dat Ethiopische agenten u zouden zijn komen lastig vallen – evenmin als geloofwaardig bestempeld kunnen worden.

Wat betreft de door u aangehaalde persoonlijke problemen en aanvaringen in Addis Abeba kan bovendien ook nog het volgende opgemerkt worden. U verklaart voor het CGVS dat u vier maanden na het incident met uw man –waarbij deze ernstig gewond raakte aan het oog – werd meegenomen door de Ethiopische autoriteiten om na een dag weer te worden vrijgelaten. Nadien heeft u nog zeker anderhalf jaar in Addis Abeba verbleven. U verklaart over deze periode dat u nog steeds lastig gevallen werd en dat men u in de gaten hield en men u bespioneerde (zie notities CGVS, p.11-12). Anderzijds verklaart u dat u uw man om de twee weken bezocht op diens schuilplaats of onderduikadres (zie notities CGVS, p.12). Hierbij kan opgemerkt worden dat het erg vreemd is dat in deze door u geschetste context uw echtgenoot niet door de veiligheidsdiensten zou zijn (terug)gevonden – indien ze daadwerkelijk naar hem op zoek zouden zijn geweest – gezien uw veelvuldige bezoeken aan uw man gedurende anderhalf jaar in de Ethiopische hoofdstad voor jullie vertrek uit het land. **Het zijn dergelijke onaannemelijke verklaringen, van zowel u als uw echtgenoot, die de geloofwaardigheid van de door u en uw echtgenoot geschetste vervolgingsfeiten in uw land van herkomst volledig ondermijnen.**

De door u neergelegde documenten weten de geloofwaardigheid van de door u en echtgenoot geschetste vervolgingsfeiten niet te wijzigen. De door u neergelegde foto's van u, uw man en uw dochter in Addis Abeba werden reeds besproken in de beslissing van uw echtgenoot (zie dossier CGVS X). U legt eveneens een foto neer als een bewijs van uw overzeese tocht naar Europa die niet zonder problemen is verlopen. Het CGVS kan begrip opbrengen over de moeilijke reisweg van u en uw echtgenoot maar deze foto's zeggen uiteraard niets over de door jullie voorgehouden problemen in Ethiopië. U legt eveneens een lidkaart voor van de organisatie GAMS – een organisatie die u bezoekt of bezocht naar aanleiding van gebeurtenissen in Libië – tijdens jullie reisweg – waar u het slachtoffer werd van (seksueel) geweld. In samenhang met deze gebeurtenissen legt u ook een psychologische attesten neer die eveneens aangehaald en besproken worden in het neergelegde samenvattende rapport door NANSEN, dd. 31 augustus 2020. De neergelegde attesten maken gewag van een posttraumatisch stresssyndroom (PTSD) bij u en uw man. Ook hier brengt het CGVS begrip op voor uw psychologische problemen ten gevolge van gebeurtenissen in Libië – nadat u Ethiopië had verlaten. Wat de verwijzing in de psychologische attesten betreft naar PTSD, dient opnieuw verwezen te worden naar de beslissing van het CGVS in het asiëldossier van uw echtgenoot waar uitgebreid werd ingegaan op het neergelegde rapport van NANSEN:

Ook legde uw advocaat een uitgebreid rapport neer, opgesteld door NANSEN, op 31 augustus 2020, dat zowel betrekking heeft op u als uw echtgenote. In dit rapport wordt gewezen op de kwetsbare situatie waarin u zich bevindt omwille van in het verleden ondergane traumatische ervaringen. NANSEN vraagt eveneens hiermee rekening te houden in de loop van de asiëlprocedure – wat het CGVS wel degelijk heeft gedaan zoals hiervoor vermeld. In het rapport worden de verschillende (vervolgings)feiten herhaald die u in Ethiopië zou hebben gekend. Het rapport wijst ook op de ondergane problemen tijdens de reisweg, met name in Libië, waar uw echtgenote het slachtoffer werd van seksueel geweld. In het rapport wordt ook herhaald dat jullie beiden lijden aan het posttraumatisch stresssyndroom (PTSD). Het rapport meldt verder dat een aanvraag werd gedaan bij 'Constats Vzw' voor een afspraak en een objectief medisch onderzoek, maar het CGVS ontving tot op heden nog geen rapport van deze vzw. Vooreerst wil het CGVS begrip opbrengen voor de medische (psychologische) problemen waarmee u en uw echtgenote te kampen hebben, alsook met de bijzonder moeilijke reisweg die jullie hebben

afgelegd. Het is echter ten eerste de taak van het CGVS uw nood aan bescherming te beoordelen ten opzichte van uw land van herkomst. Zoals hierboven reeds beschreven kan het CGVS echter geen geloof hechten aan de door u beschreven vervolgingsfeiten in Ethiopië. NANSEN wijst op het feit dat kwetsbare personen niet altijd in staat zijn om gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen – ook omwille van de negatieve impact van trauma op de werking van het geheugen en de mogelijkheid om zijn of haar relaas uiteen te zetten. Wat dit betreft dient nogmaals herhaald te worden dat u tijdens beide persoonlijke onderhouden voor het CGVS steeds in staat leek om u de gestelde vragen (gedetailleerd) te antwoorden. U begreep de vragen, antwoordde steeds op de u gestelde vragen en gaf op geen enkel moment aan – noch uw advocaat – dat u moeite had om de vragen te begrijpen of interpreteren. De hoofdargumenten in deze beslissing van het CGVS zijn bovendien niet gebaseerd op incoherenties of tegenstrijdigheden maar vooral op basis van de onaannemelijkheid van de door u voorgestelde feiten in het algemeen. De kwaliteit van beide persoonlijke onderhouden en van de van u opgetekende verklaringen (details, data, namen) laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier te verdedigen. U gaf doorheen de verschillende persoonlijke onderhouden zoals gezegd op geen enkel ogenblik aan omwille van concentratie- of herinneringsproblemen niet te kunnen antwoorden op de u gestelde concrete vragen betreffende uw beweerdde activiteiten als protestzanger en de als gevolg hiervan door u aangehaalde vervolgingsfeiten. NANSEN baseert zich in zijn rapport op de neergelegde en hierboven reeds besproken medische attesten. De attesten die het hebben over PTSD kwamen tot stand op basis van enkele contacten en gemaakte vaststellingen betreffende uw psychologische gezondheidstoestand en zijn derhalve niet van aard de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

NANSEN vraagt het CGVS tevens – indien er twijfel zou zijn over de in het verleden ondergane foltering of vervolging – een medisch onderzoek te organiseren conform de standaarden vervat in het Istanbul Protocol. Het CGVS oordeelt echter dat een dergelijk onderzoek niet aan de orde is. Doorheen de hele procedure gaf u blijk van voldoende vermogen om uw levensloop en problemen in uw land van herkomst gedetailleerd te schetsen. Zoals hierboven ruim en uitgebreid gemotiveerd oordeelt het CGVS echter dat u er niet in geslaagd bent om de aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst aan te tonen. De feiten worden als onaannemelijk en bijgevolg als ongeloofwaardig bestempeld.

De geformuleerde opmerkingen aangaande het neergelegde rapport van NANSEN, dat betrekking heeft op u en uw echtgenoot, zijn eveneens van toepassing op uw specifieke situatie. Ook u gaf tijdens het persoonlijk onderhoud blijk in staat te zijn op een gedetailleerde wijze te kunnen antwoorden op de u gestelde vragen. U gaf op geen enkel moment aan een vraag niet te begrijpen, nood te hebben aan een pauze, noch werd dit aangegeven door de vervanger van uw advocaat die tijdens het hele onderhoud aanwezig was.

Uw advocaat, net zoals NANSEN, verwijzen tot slot naar de algemene veiligheidssituatie in uw land van herkomst – onder meer aan de hand van enkele algemene rapporten of internetartikelen (opgesteld door Human Rights Watch). Ook hierover werd reeds uitspraak gedaan in de beslissing van het CGVS in het dossier van uw echtgenoot. Meer bepaald werd bemerkt dat er in uw Ethiopische regio van herkomst, Addis Abeba, geen sprake is van **een algemeen gewapend intern (binnenlands) conflict of van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.** Na de dood van Hachalu Hundessa in juni 2020 vonden inderdaad enkele grootschalige protesten plaats – onder meer in de hoofdstad – waarbij ook meerdere doden vielen – waarbij het niet altijd duidelijk is wie de plegers of daders van dit geweld waren, maar er is geen sprake van een algemene geweldssituatie. Integendeel, in de hoofdstad werd het na de aangehaalde protesten weer rustiger. De aanhoudingen van enkele prominente oppositiefiguren waarnaar u verwijst, gebeurden eveneens in de nasleep van de dood van de bekende Oromo zanger, waarbij onder meer beschuldigingen geuit werden van ophitsing van aanhangers en andere inwoners tegen de Ethiopische regering – al dan niet met een achterliggende politieke insteek. U kan echter op geen enkele manier aantonen waarom u gevisieerd zou worden door de huidige aan de macht zijnde regering en autoriteiten in geval van terugkeer. U beantwoordt hoegenaamd niet aan het profiel dat (eventueel) in de problemen zou kunnen komen in geval van terugkeer naar Ethiopië – aangezien u geen enkele band of link heeft met een of andere (oppositie)beweging en aangezien de door u en uw echtgenoot aangehaalde vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Tot slot bezorgde uw advocaat het CGVS op 27 augustus 2020 enkele opmerkingen over de aan u verstuurde notities van het persoonlijk onderhoud, maar deze bemerkingen zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Uit het bovenstaande dient dan ook te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift het volgende middel aan:

"Appreciaciefout en schending van artikelen 48/3 t.e.m. 48/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen."

Verzoekster ontwikkelt dit middel als volgt:

"2. Toepassing in casu

Verzoekster wenst haar aanvraag aan het oordeel van Uw Raad te onderwerpen, daar zij niet akkoord gaat met de bestreden beslissing. Dit middel heeft als doel de door het CGVS gemaakte analyse van verzoeksters asielaanvraag aan te vechten, en de nood aan bescherming aan te tonen in hoofde van betrokkene.

2.1 Samenvatting van de motivering van de bestreden beslissing

Verwerende partij is van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een persoonlijk vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omdat :

- *Verzoekster haar persoonlijke problemen in Ethiopië volledig koppelt aan de vervolgingsfeiten die haar echtgenoot gekend heeft in hun land van herkomst, en dat zijn de door hem aangehaalde persoonlijke problemen als ongeloofwaardig werden beschouwd door het CGVS;*
- *Verzoeksters aangehaalde problemen evenmin als geloofwaardig bestempeld kunnen worden;*
- *Er geen sprake is van algemene geweldsituatie in het land;*
- *Verzoekster op geen enkele manier kan aantonen waarom ze geviseerd zou worden door de huidige aan de macht zijnde regering en autoriteiten in geval van terugkeer;*

2.2 Niet betwiste elementen - specifiek profiel van verzoekster

Zijn niet door het CGVS betwist wat verzoekster betreft:

- *Het feit dat ze Oromo is;*
- *Het feit dat ze deel is van de Ethiopische diaspora gezien zij gevlucht heeft uit haar land van herkomst;*
- *Het feit dat ze een koppel vormt met Meneer M.S.;*

Zijn niet door het CGVS betwist wat verzoeksters man betreft:

- *Het feit dat hij sympathisant was van de politieke oppositiepartij Ginbot 7 / Kinijit en dat hij politieke acties heeft ondernomen voor de partij (publiciteit gemaakt, affiches geplakt); het feit*

- dat verzoeker is gekent in zijn regio als aanhanger van Kinijit (CUD) (zie gehoorverslag II, pg. 8): [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud]
- Het feit dat hij steeds vandaag tegen het huidige regime in Ethiopië staat;
- Het feit dat hij zanger was, zich produceerde in een bar in Addis Abeba, en een protestsong heeft geschreven die hij zang in de bar;
- Het feit dat hij publicaties op "Facebook" heeft geplaatst en dat zijn familie vervolgens vervolgd werd door dezelfde personen die verzoeker hebben al gefolterd; het CGVS zegt trouwens niets over dit punt in de bestreden beslissing, hoewel verzoeker verklaarde (gehoorverslag I, pg. 17-18): [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud] Deze element moet beschouwd worden als verleden vervolgingsfeiten in de zin van artikel 48/7 Vw. Die werden niet betwist door het CGVS.
- Het feit dat verzoeker deel is van de Ethiopische diaspora gezien hij gevlucht heeft uit zijn land van herkomst;

Deze elementen, alleen en samen gelezen, die ten minste een deel van het profiel van verzoekster vormen en die niet door het CGVS worden betwist, volstaan op zich om aan te tonen dat er een reëel en persoonlijk risico tot vervolging van verzoekster bestaat in geval van terugkeer in Ethiopië. Ze roepen in ieder geval de grootst mogelijke voorzichtigheid bij het behandelen van haar aanvraag.

Deze elementen bewijzen wel dat verzoekster is of kan worden gepercipieerd als een opposant van het regime in Ethiopië. Zoals hierna zal worden aangetoond, punt 2.3., bestaat er een algemene repressie van alle tegenstanders en personen die als tegenstanders van het regime worden beschouwd (dit specifiek profiel, dat verwerende partij gemist heeft, voortvloeit o.a. uit het feit dat verzoekende partij tot de Oromo gemeenschap behoort met een politieke-tegenstander profiel), en de Ethiopische diaspora is ook onder toezicht [infra].

Zelfs als er bepaalde "grijze zones" zouden blijven bestaan, zou verzoekster toch de vluchtelingenstatus moeten krijgen op basis van zijn coherente verklaringen en op basis van de bewijsstukken die ter staving van haar verzoek om internationale bescherming werden neergelegd.

Hoewel sommige elementen van haar asielrelaas wellicht als niet geloofwaardig werden beschouwd, blijft het een feit dat de hele situatie - en de niet betwiste elementen - van verzoekster moet worden geanalyseerd om zijn nood aan bescherming te beoordelen (RvV nr. 36527 du 22 décembre 2009; eigen onderstropping): [citaat]

Het CGVS beweert ten onrechte dat het hele relaas van verzoeksters man niet geloofwaardig werd geacht, dus worden ook de vervolgingsfeiten van verzoekster in vraag gesteld. Bepaalde elementen (van belang) zijn niet ter discussie gesteld, zoals hierboven is benadrukt, en deze elementen volstaan om internationale bescherming toe te kennen aan verzoekster.

2.3 Algemene situatie in Ethiopië en bijzonderlijk situatie van de Oromo's

Contextuele elementen moeten worden beklemtoond om het profiel van verzoekende partij en haar vreezen tot vervolgingen in geval van een terugkeer naar Ethiopië volledig en uitputtend te beoordelen.

Verwerende partij betwist niet dat verzoekster Oromo is, maar ze ziet niet waarom verzoekster geviséerd zou worden door de huidige aan de macht zijnde regering en autoriteiten in geval van terugkeer naar Ethiopië. Het CGVS stelt ook vast dat er geen sprake is de algemene veiligheidssituatie.

Met zulke verklaringen minimiseert het CGVS totaal de situatie in Ethiopië, en in het bijzonder de situatie betreffende de Oromo's : verwerende partij mist de actualiteit van de veiligheidssituatie in het land en ook het specifiek profiel van verzoekster die tot de Oromo gemeenschap behoort en dus de facto een politieke-tegenstander profiel heeft.

Het risico tot lopen van vervolgingen van verzoekster moet als serieus worden beschouwd, gezien de context van wijdverspreide repressie van alle tegenstanders van het regime in Ethiopië voor tientallen jaren en steeds vandaag de dag. Men kan de jaren van vervolgingen die de tegenstanders hebben meegemaakt in het verleden niet vergeten en gewoonweg uitwissen, jaren gedurende de welke verzoekster en haar man vervolgd werden.

Men kan ook niet de huidige situatie in het land minimiseren.

Uw Raad heeft in een arrest nr. 250 106 dd. 26.02.2021 geoordeeld dat het CGVS geen actuele informatie over de veiligheidssituatie in acht had genomen (in de zaak had het CGVS ook verklaard dat er veranderingen en positieve ontwikkelingen bestaan door de aankomst van de nieuwe Premier in april 2018).

- Over de situatie van de Oromo's

De Oromo-gemeenschap is vaak één specifieke doelwit voor de autoriteiten (stuk 36; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 36]

En meer recent: [citaat uit stukken 37-41]

- Over de algemene geweldssituatie

- > Situatie in de verleden jaren

Hier verwijst verzoekende partij naar alle bronnen die ze doorgestuurd had naar het CGVS en die zich dus al in het administratief dossier bevinden.

Bovendien wenst ze nog de nadruk leggen op de volgende informatie, waar men leest dat foltering en aanhouding van alle type tegenstanders (of beschouwd als) altijd heeft bestaan - Amnesty International, in een rapport dd. 2016 spreekt over een "handelsmerk" (a "hallmark") (stuk 3).

Bronnen betreffende de tijdsperiode 2010-2016 GK (periode waarin verzoeker aangehouden werd en gefolterd werd) getuigen van willekeurige arrestaties en opsluitingen, mishandeling en stelselmatig gebruik van foltering :

In de "Ethiopia Human Right Report" (stuk 4 ; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 4]

In een rapport getiteld « Dismantling dissent: Intensified crackdown on free speech in Ethiopia" van Amnesty International, dd. 6 December 2011 (stuk 5 ; eigen onderstreping) : [citaat uit stuk 5]

In de "World Report 2014: Ethiopia. Events of 2013 (stuk 6) : [citaat uit stuk 6]

In het verslag "Ethiopia: Political Detainees Tortured. Police Abuse Journalists, Opponents to Extract Confessions" (stuk 7 ; eigen onderstreping) : [citaat uit stuk 7]

In het verslag "Torture and Ill-Treatment in Ethiopia's Maekelawi Police Station" dd. 2013 van Human Rights Watch (stuk 8) : [citaat uit stuk 8]

Betreffende in het bijzonder Maekelawi (ibidem) : [citaat uit stuk 8]

Nog in the «Country Reports on Human Rights Practices - Ethiopia - 2016 » (stuk 9; eigen onderstreping) leest men : [citaat uit stuk 9]

- > Situatie nu, recenter

In een artikel van "Le Courrier International" dd. 26.06.2020, wordt er vastgesteld dat de nieuwe regering van de Premier Abiy AHMED, die beweerde af te stappen van vroegere autoritaire methoden, deze nu alleen nog maar reproduceert (stuk 10) : [citaat uit stuk 10]

In een artikel van de "New-York Times", dd. 11.07.2020, wordt er verklaard dat de autoriteiten over de hele wereld hekelen het buitensporig gebruik van geweld door de Ethiopische autoriteiten (stuk 11) : [citaat uit stuk 11]

In een verslag van Amnesty International dd. 31.05.2020 gaat het over het geweld van de Ethiopische overheden die duidelijk de eerste positieve stappen van de Premier nuanceert en aantoonst dat buitensporig geweld en vervolgingen nog steeds deel uitmaken van de manier waarop de regering de zaken aanpakt, met name ten aanzien van degenen die zich daartegen verzetten (stuk 12; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 12]

In een verklaring van "Amnesty International" dd. 14.08.2020, verklaart de internationale organisatie dat alle gebruik van dodelijk geweld tegen demonstranten moet stoppen. Depros MUCHENA, regionaal Directeur van Amnesty International voor Oostelijk en Zuidelijk Afrika, verklaart (stuk 13): [citaat uit stuk 13]

In een tweede verklaring van Amnesty International, dd. 18.07.2020, getiteld "Ethiopië, het lot van de gearresteerden sinds de moord op hachalu hundesa moet worden onthuld", leest men (stuk 14; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 14]

Depros MUCHENA heeft verklaard (ibidem) : [citaat uit stuk 14]

In een artikel van "HRW", dd. 15.08.2020 leest men dat de Ethiopische autoriteiten hebben sinds eind juni 2020 tientallen oppositieleiden en journalisten langdurig en vaak zonder tenlastelegging vastgehouden, wat aanleiding geeft tot ernstige bezorgdheid over hun rechten. Mevrouw Laetitia BADER, directeur van "Human Rights Watch" in de hoorn van Afrika, stelt vast dat er nog steeds wordt overgegaan naar de illegale vroegere praktijken van de overheden (stuk 15): [citaat uit stuk 15]

Meer recent, in de "HRW World Report 2021 - Ethiopia", leest men (eigen onderstreping; stuk 16): [citaat uit stuk 16]

En nog in een rapport van "ARC Foundation/Garden Court Chambers" van februari 2021 en getiteld "Prison Conditions in Ethiopia » (stuk 17) krijgt men een overzicht van arrestaties van opposenten, van personen die zich kritisch uitlaten.

In 2021 heeft Ethiopië een « globaal resultaat voor vrijheid » van 22/100 gekregen, volgens de barometer "Freedom in the World". Zo wordt het land geclassificeerd als "not free", "niet vrij" (in tegenstelling met België die een score van 96/100 heeft gehaald) (stuk 18).

Heel recent nog, in februari 2021, heeft de Rwandese President Paul KAGAME zijn bezorgdheid geuit in verband met de crisis in de Tigray regio van Ethiopië (stukken 19 en 20).

Betreffende was in de Tigray regio momenteel gebeurt, leest men in een artikel getiteld "Ethiopian authorities cannot investigate their own crimes in Tigray" het volgende (stuk 21; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 21]

Deze bronnen doen dus de tegenovergestelde vaststelling dan verwerende partij: de situatie in Ethiopië sinds Premier Abiy AHMED is niet beter, niet rustiger.

Deze documenten bevestigen dat de ingeroepen "veranderingen" in Ethiopië door het CGVS concreet zich niet voordoen en dat massale schendingen van mensenrechten steeds voorkomen.

De Ethiopische autoriteiten vervolgen niet enkel de opposanten die hun verzet openlijk uiten maar ook specifieke groepen die gezien worden als tegenstanders of waarvan hun gedrag wordt geïnterpreteerd als teken van dissidentie.

Mensen, zoals politieke tegenstrevers, vreedzame activisten maar ook studenten, bijvoorbeeld, worden behandeld met vijandigheid.

De Ethiopische diaspora is ook onder toezicht (stuk 22) : [citaat uit stuk 22]

Het opvolgen van de Diaspora is een objectief feit en een manier van handelen van de Ethiopische overheden (ibidem ; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 22]

Verwerende partij is van mening dat verzoekster op geen enkel manier aantoont dat ze gevisieerd zou worden in geval van terugkeer. De informatie hierboven toont de tegenstelling aan. De visie die het CGVS heeft op de situatie in Ethiopië is bevooroordeeld, partijdig en komt niet overeen met algemene en recente informatie (supra).

Het is opvallend, onzorgvuldig en verontrustend, dat verwerende partij geen objectieve lezing en analyse voert van de huidige situatie in Ethiopië en vervolgens tot een niet-genuanceerde, verre van de werkelijkheid, conclusie komt die bovenop op geen enkel bronneninformatie rust.

Verwerende partij heeft met de belangrijk actuele context geen rekening gehouden, en is niet zorgvuldig tewerk gegaan.

Verwerende partij heeft geen grondige analyse van de nood van bescherming van verzoekende partij gedaan daar ze de actuele risico's van verzoekende partij, aangezien haar profiel en de algemene situatie in Ethiopië, niet heeft geëvalueerd, alhoewel ze meerdere elementen van deze profiel niet betwist (supra).

2.4 Asielrelaas en tegenspreken van de motivering van het CGVS

Verzoekster werd aangehouden, mishandeld, en lastig gevallen door de autoriteiten voor meer dan een jaar. In geval van terugkeer naar Ethiopië vreest ze opnieuw aangehouden, mishandeld en/of gedood te worden.

Wat haar persoonlijke vervolgingsfeiten betreft meent het CGVS dat die ongeloofwaardig zijn omwille van het feit dat het relaas van verzoeksters man als ongeloofwaardig werd beschouwd (2.4.1.) en ook omwille van het feit dat het "erg vreemd" is dat de Ethiopische veiligheidsdiensten verzoeksters man niet zouden hebben kunnen vinden gezien verzoekster daadwerkelijk veel naar hem op zoek ging gedurende anderhalf jaar (2.4.2.).

2.4.1. Asielrelaas van verzoeksters man

In het verzoekschrift betreffende Meneer M.S. wordt de geloofwaardigheid van de betrokkene hersteld, en worden alle door het CGVS betwiste elementen aangevochten.

Men verwijst dan naar het verzoekschrift ingediend in de naam van Meneer M.S. mag, die als volledig mag worden geproduceerd en in acht genomen voor het huidige verzoekschrift :

"Verzoeker vreest vervolgd te worden omwille van verleden vervolgingen geleden als tegenstander van het Ethiopische regime (als beschouwd aanhanger van een oppositiepartij maar ook als zanger die politieke berichten zingt), omwille van zijn actueel politieke overtuiging (hij blijft steeds met dezelfde ideeën en wil vechten voor vrijheid en democratie; hij heeft ook gepubliceerd op Facebook wat ook problemen aan zijn familie heeft gebracht), en omwille van zijn vlucht uit zijn land.

Verschillende elementen worden ingeroepen door verwerende partij om de vrezen van verzoeker niet aannemelijk te verklaren. Deze elementen worden hieronder punt per punt tegengesproken.

Belangrijke elementen van verzoekers profiel die in se genoeg zijn om vast te stellen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Ethiopië een risico tot vervolging loopt, zijn in tegendeel niet betwist (zie punten 2.2 en 2.3).

Verwerende partij behandelt het dossier enkel "à charge".

2.4.1 Bijzondere procedurele noden - objectieve elementen - medisch expertise (artikel 48/8 VW)

Met betrekking tot de bijzondere procedurele noden en de stelling van het CGVS dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud kon antwoorden op de gestelde vragen is het belangrijk op te merken dat het perfect mogelijk is dat tijdens het gehoor of bij nalezing van de gehoornota's niet opvalt dat de afgelegde verklaringen beïnvloed werden door de psychische stoornis van verzoeker maar dit betekent niet dat de mentale toestand er geen impact op heeft.

[citaten uit "Asia - Miscellaneous, Managing and Understanding Psychological Issues Among Refugee Applicants: Resources Manual, 2013"]

Met andere woorden, er moet dus steeds rekening gehouden worden met de psychische kwetsbaarheid van een asielzoeker bij de boordeling van zijn verklaringen en de evaluatie van de geloofwaardigheid hiervan.

Verder zijn de maatregelen die het CGVS opsomt als steunmaatregelen in het kader van bijzondere procedurele noden zoals het voorzien van pauzes of mogelijkheid van melding van problemen tijdens het gehoor, louter standaardmaatregelen die niet kunnen bestempeld worden als specifieke

maatregelen in het kader van bijzondere procedurele noden (zie ook stuk 23). Hier mag trouwens ook onderstreept worden dat de twee interviews van verzoeker op het CGVS door twee verschillende "protection officers" is gebeurd (Jan en Maarten), wat ook vragen doet stellen over het serieus waarmee de steunmaatregelen van het CGVS worden gebruikt. Het had in casu maar één protection officer moeten zijn die verzoeker beide keren had moeten horen, zodat verzoeker meer "gerust" kon zijn (i.e. meer op zijn gemak) en ook zeker zijn dat al het nodige aandacht aan zijn zaak wordt besteden.

NANSEN vroeg in het kader van bijzondere procedurele noden, om een verlichting van de bewijslast in en een aangepaste evaluatie van de beschermingsnood waarbij de nadruk gelegd wordt op objectief vaststelbare omstandigheden in plaats van op het geloofwaardigheidsonderzoek (zie administratief dossier). In casu is dit niet gebeurd, de volledige beslissing is gebaseerd op geloofwaardigheid (op dit punt, zie infra). Er werd onvoldoende rekening gehouden met de medische en psychologische attesten die een reëel indicatie zijn van het feit dat verzoeker het slachtoffer werd van foltering in Ethiopië.

Om dit in het kader van het onderzoek naar de gegronde vrees verder te objectiveren vroeg NANSEN om een medisch expertise overeenkomstig de standaarden van het Istanbul Protocol in toepassing van artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS stelt hierover dat dit niet aan orde is omdat verzoeker er niet in geslaagd is de aangehaalde vervolgingsfeiten in het land van herkomst aan te tonen (op basis van ongeloofwaardigheid) (over het belang van het Istanbul protocol, zie stuk 24).

Op basis van deze redenering zou er nooit een medisch expertise plaatsvinden; wanneer de vervolgingsfeiten aangetoond zouden zijn zou de persoon erkend worden en dus zou een medisch expertise nooit relevant zijn.

Het is net in het geval van twijfel door het CGVS, wanneer er indicaties zijn van vervolging, foltering zoals in casu, dat een medisch expertise kan bijdragen aan een objectieve vaststelling van de gegronde vrees voor vervolging. Het medisch expertise conform het Istanbul Protocol laat in bepaalde gevallen toe een causaal verband vast te stellen tussen de verklaringen van de asielzoeker en de littekens en/of de psychologische problemen van de verzoeker.

In het medisch expertiseverslag van Dr. Fabian COLLE (dokter bij "Constats asbl") dd. 10.03.2021 (stuk 25), betreffende verzoeker, expertise uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen van het Protocol van Istanbul, leest men⁴ (eigen onderstreping): [citaat uit stuk 25]

Dit objectief medisch-forensisch verslag, uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen van het Protocol van Istanbul, toont aan dat verzoekers littekens in overeenstemming komen met zijn asielrelaas, wat de gegronde vrees van verzoeker verder objectiveert.

Dit moet ten minste kunnen leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing, daar het een ander licht werpt op de geloofwaardigheid dat aan verzoeker werd verleend door het CGVS.

2.4.2 Geloofwaardigheid

De rode draad doorheen de bestreden beslissing is dat het relaas van verzoeker volgens het CGVS 'vreemd' is, niet aannemelijk en dus niet plausibel is. Het CGVS erkent zichzelf dat aan de andere indicatoren van interne geloofwaardigheid voldaan is: "De hoofdargumenten in deze beslissing van het CGVS zijn bovendien niet gebaseerd op incoherenties of tegenstrijdigheden maar vooral op basis van de onaannemelijkheid van de door u voorgestelde feiten in het algemeen." (pg. 6; eigen onderstreping)

Het enige argument van het CGVS om de geloofwaardigheid in twijfel te trekken is het argument van plausibiliteit, wat het gevaar van een subjectief oordeel inhoudt. UNHCR stelt in deze zin (stuk 26 ; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 26]

EASO bevestigt (stuk 27; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 27]

Juist om subjectiviteit te vermijden en de geloofwaardigheidsbeoordeling op een zo objectief mogelijke manier te laten plaatsvinden, werden indicatoren ontwikkeld (waarvan plausibiliteit de meest subjectieve is die bijgevolg op zich niet doorslaggevend zou mogen zijn) (stuk 26; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 26]

En (stuk 27; eigen onderstreping) [citaat uit stuk 27]

UNHCR stelt volgende vijf indicatoren voorop (die gevalideerd werden door EASO; stuk 26; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 26]

Zonder enig twijfel vervult verzoeker ten minste de vier eerste criteria tegelijkertijd, te weten dat hij voldoende gedetailleerd en specifiek werd gedurende de hele asielprocedure, dat zijn verklaringen maar ook alle "materiele" elementen/stukken die hij neergelegd heeft in het kader van zijn asielprocedure in overeenstemming komen met zijn asielrelaas, dat verzoekers vrouw ook verklaringen heeft afgelegd die in overeenstemming komen met verzoekers asielrelaas (geen enkel tegenstrijdigheid wordt vermeld door het CGVS), en dat al deze elementen in overeenstemming komen met de algemene en objectieve informatie die in het dossier van verzoeker verschijnen.

Enkel wordt de "plausibiliteit" van verzoeker in vraag gesteld. Het is duidelijk dat elk argument dat het CGVS in de bestreden beslissing aanvoert kan worden beantwoord op een redelijk manier (zie punten 2.4.3. e.v.).

2.4.3 Verzoekers eerste aanhouding (in 2005 GK)

Het CGVS stelt vast dat de vrees in verband met deze aanhouding niet langer actueel zou kunnen zijn gezien de periode waarin de feiten zich hebben afgespeeld en gezien de regimewissel die zich in 2018 voltrok in Ethiopië. Het CGVS stelt ook vast dat verzoeker twee oppositiepartijen door elkaar lijkt te halen, en dat het niet aannemelijk is dat hij als minderjarige sympathisant meer dan een jaar zou zijn opgesloten in de beruchte Ziway gevangenis terwijl vooral leden en prominente leden zolang werden opgesloten.

Eerst moet er worden verwijst naar supra, het punt 2.3. waar de actualiteit van de veiligheidssituatie in Ethiopië (ongeacht de aankomst van de nieuwe Premier in april 2018) wordt besproken, om te concluderen dat de vervolgingsfeiten van verzoeker steeds als actueel kunnen worden beschouwd (hetzelfde geldt ook voor alle andere vervolgingsfeiten die hij heeft meegemaakt, na 2005 GK).

Ten tweede moet worden benadrukt dat verzoeker verschillende oppositiepartijen niet door elkaar heeft gehaald. In casu zijn Ginbot7 en Kinijit (CUD) nauw gelinkt en vormen bijna eenzelfde partij.

"Ginbot7" (betekent "15 mei" in het Amhaars, dat is de datum van de controversiële verkiezingen in 2005) was geboren in 2008 uit de as van "Kinijit (CUD)". Ginbot7 werd opgericht door 2 oprichters van Kinijit, te weten Berhanu NEGA (voorzitter) en Andargachew TSIGE om de strijd van Kinijit voort te zetten.

Verzoeker had dat kunnen uitleggen bij het CGVS had het CGVS deze vaststelling tijdens de procedure bij het CGVS gedaan. Verzoeker heeft redelijk kunnen denken dat het CGVS op de hoogte van dergelijke "politieke geschiedenis" zou zijn, en heeft daarvoor beide namen (Kinijit en Ginbot7) gebruikt door elkaar.

In een persbericht van Ginbot7 dd. 14.05.2008 (stuk 28) betreffende zijn oprichting, leest men onder andere (eigen onderstreping) : [citaat uit stuk 28]

Andere rapporten bevestigen deze informatie.

Het verslag van LandInfo dd. 2012 getiteld "Ethiopia: The Ginbot 7 party" (stuk 29) verklaart (eigen onderstreping) : [citaat uit stuk 29]

In het verslag "Country Advice Ethiopia", van de « Refugee Review Tribunal » dd. 10.09.2010 (stuk 30) leest men ook (eigen onderstreping): [citaat uit stuk 30]

Uit de bovenstaande bronnen blijkt duidelijk dat Ginbot 7 beschouwd wordt als de "afstammeling" en opvolger van Kinijit (CUD), waarvan het enkele leden heeft "geabsorbeerd" om "voort te zetten wat op 15 mei 2005 was begonnen".

Ten derde, wat de minderjarigheid van betrokkene betreft en het feit dat hij heel lang werd opgesloten, kan er worden opgemerkt dat algemene en objectieve bronnen bevestigen dat sympathisanten, waaronder minderjarigen, werden aangehouden en dat hun aanhouding lang duurde/duurt.

In een artikel betreffende de verkiezingen van 2005, J. ABBINK (Faculty of Social Sciences - Vrije Universiteit Amsterdam) schrijft (stuk 31 ; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 31]

In een artikel van het« Washington Post »geciteerd door ABBINK (stuk 32) verklaart ook (eigen onderstreping): [citaat uit stuk 32]

En (ibidem) : [citaat uit stuk 32]

Men moet onderstrepen dat de Ziway gevangenis precies de gevangenis is waar verzoeker aangehouden werd in 2005.

In een ander artikel leest men nog dat (stuk 33 ; eigen onderstreping): [citaat uit stuk 33]

In een verslag van « Amnesty International » (stuk 3) wordt nog verklaard : [citaat uit stuk 3]

In een ander artikel van J. ABBINK, getiteld "Ethiopia in 2005", dd. 201 7 wordt bevestigd dat veel minderjarige personen (o.a. kinderen van 14 jaar oud) ook werden aangehouden (eigen onderstreping): [citaat]

Tijdens zijn gehoor heeft verzoeker uitgelegd dat er veel minderjarigen aangehouden werden toen (zie gehoorverslag II, pg. 5 : "U was toen nog steeds jong en minderjarig? Waren er nog andere minderjarigen die aangehouden werden? Ja er waren er veel").

Al deze bronnen bevestigen dus wat verzoeker heeft verteld in het kader van zijn asielrelaas, namelijk dat hij als jong sympathisant werd aangehouden voor een jaar.

Frequent zijn de lange vasthoudingen. Mensen worden aangehouden en nooit veroordeeld. Ze worden "vergeten" en zo blijven ze heel lang opgesloten. Verzoeker vertelt dat er mensen bestaan die 10 jaar of langer gedetineerd blijven, zonder reden.

Bovendien moet er nog opgemerkt worden dat verzoeker gedetailleerde en persoonlijke verklaringen heeft afgeleverd bij het CGVS omtrent zijn aanhouding (gehoorverslag II, pg. 5), die ten minste een gevoel van ervaring aantonen : [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud]

2.4.4 Verzoekers activiteiten als (protest)zanger

Het CGVS meent dat de aanleiding of omstandigheden waarin verzoeker het idee tot protestsongs zou hebben opgevat in twijfel kunnen worden gesteld gezien de eerste gevangenisperiode (in 2005 GK) waar zijn artistieke ambities zijn ontloken hierboven in twijfel werd getrokken. Het CGVS voegt toe dat verzoeker geen enkel (begin van) materieel bewijs heeft voorgelegd van zijn activiteiten als zanger in de Ethiopische hoofdstad. Het CGVS stelt tevens vast dat het vreemd is dat verzoeker de waarschuwingen van politieofficieren genegeerd heeft en gewoon volhard heeft in het zingen van zijn protestsong. Het meent dat dat het ongeloofwaardig is dat verzoekers politieke engagement zich enkel beperkte tot het zingen van een protestsong; volgens het CGVS zou verzoeker andere politieke geïnspireerd initiatief hebben moeten nemen en die bovendien in de toekomst herhalen. Bovendien vindt het CGVS het vreemd dat verzoeker als enige problemen heeft gekregen en dat de andere leden van de band, noch de eigenaar van de bar, met rust werden gelaten.

Eerst wenst verzoekende partij de nadruk leggen op het feit dat in het vorige punt (2.4.3.) werd aangetoond dat de vaststellingen geformuleerd door het CGVS niet pertinent zijn, en dat verzoekers eerste aanhouding als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Tevens is de invraagstelling van de eerste aanhouding van verzoeker niet voldoende om verzoekers activiteiten als (protest)zanger en de daaraan gelinkt problemen in twijfel te trekken.

Ten tweede heeft verzoeker verteld, in verband met de bewijzen die hij bij zichzelf had toen hij uit zijn land van herkomst vluchtte, dat hij deze bewijzen (foto's) verloren heeft onderweg, in Libië (zie gehoorverslag II, pg. 7). Echter heeft verzoeker toch wel bewijzen voorgelegd aan het CGVS: hij heeft zijn tekst neergelegd en heeft ook zijn lied tijdens het gehoor gezongen (gehoorverslag I, pg. 8-9).

Hij heeft ook informatie geleverd over zijn muziek, in details (gehoorverslag I, pg. 8-9): [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud]

Ten derde vergeet het CGVS de context in acht te nemen, wat betreft de zogenoemde "risicovol gedrag" van verzoeker ten aanzien van de waarschuwingen die hij kreeg van politieofficieren. Verzoekende partij begrijpt ook niet goed waarom, volgens verwerende partij, verzoeker sowieso andere politieke activiteiten had moeten hebben om een politiek overtuiging te hebben.

Verzoeker is geen alleenstaand geval, aangezien veel mensen, of zij nu openlijke tegenstanders van het regime zijn of niet, voor soortgelijke daden gevangen zijn gezet en nog steeds worden gezet, zonder dat zij bijzondere activisten of leden van politieke organisaties zijn. Verzoeker was geen lid per se van een politiek partij maar had wel - en heeft steeds nog - ideeën over wat er aan de hand is in Ethiopië. Hij wou zijn ideeën, zijn dorst voor democratie en vrijheid, uiten met muziek.

Het psychologische profiel van verzoeker komt overeen met dat van een idealist, een moedige idealist die, zoals hij getuigt, niet bang was voor de politie (gehoorverslag II, pg. 8): "Sommige mensen hadden misschien schrik van de politie, maar ik had geen schrik" en (gehoorverslag II, pg. 11) "De reden was dat de regerende partij nog steeds aan de macht was, dat ze nog steeds problemen veroorzaakte, en etnische spanningen bevorderden. Ik wou ertegen blijven zingen, het was de woede, en het lef om te laten zien wat ik deed, en om te zien wat ze nog ergers konden doen".

Zo had verzoeker trouwens ook beslist om publiciteit te maken voor Ginbot7/Kinijit (CUD) toen hij jonger was (zie gehoorverslag II, pg. 4: "Was er iemand die u aanmoedigde om actief betrokken te raken in deze politieke acties? Niet één persoon, maar de situatie leidde ertoe, we hadden een martelende overheid, de omstandigheden van de gewone mensen werden erger,...").

Zoals ook blijkt uit zijn psychologisch getuigschrift ("Ulysse vzw", dd. 10.08.2020), dat aan het CGVS werd overgemaakt (zie administratief dossier), wordt verzoeker vooral gedreven door zijn "democratische en humanistische idealen, die altijd al de zijne zijn geweest en die hij door middel van muziek tot uitdrukking heeft gebracht" (vrije vertaling).

Dit was nog meer belangrijk voor verzoeker daar er destijds een soort van "vrije gedachtestroom" circuleerde. Verzoeker was "geduwd" in zijn gedrag want hij dacht en voelde dat het zijn recht was om zich vrijuit te spreken.

Ten vierde wenst verzoeker de nadruk leggen op het feit dat hij de enige persoon problemen kende want hij was degene die de protestsong had geschreven (het was zijn muzikale repertoire) en het was dus zijn eigen verantwoordelijkheid.

Verzoeker heeft ook verteld dat er wel één van zijn collega's in de band ook problemen heeft gekregen wegens het feit dat hij net zoals verzoeker zong tegen de overheid; hij is nu in Dubai (zie gehoorverslag II, pg. 8).

Wat de eigenaar van de bar betreft wenst verzoeker verduidelijken dat die Tigray was maar dat hij de macht in plaats niet steunde. Dat heeft ook verzoeker verklaart tijdens zijn gehoor: "De eigenaar is van Tigray, hij behoort ook tot hen, maar hij steunt de regio niet, de regerende partij is Tigray maar ook mensen van hun regio, sommigen haten hen ook" (zie gehoorverslag II, pg. 8) en "Eigenlijk zei mijn eigenaar nooit iets, hij haat ze" (zie gehoorverslag II, pg. 11). Het is dus niet "vreemd", zoals verwerende partij het wil laten denken, dat de eigenaar van de bar de vrijheid aan verzoeker gaf om een protestlied te zingen in zijn bar.

2.4.5 Verzoekers aanhouding in 2009-2010 (GK)

Het CGVS is van mening dat het "erg vreemd" is dat verzoeker geen enkele andere medegevangenen bij naam kon noemen noch concreet kan geven waarom andere gevangenen aangehouden en opgesloten waren.

Verzoekende partij gaat niet akkoord met deze redenering, daar verzoeker in details over zijn aanhouding heeft gesproken en echt zijn best heeft gedaan om mee te werken (zie gehoorverslag II, pg. 9-11, waar hij het heeft over het bezoek van de Rode Kruis bijvoorbeeld; deze bezoeken door de Rode

Kruis in de gevangenis worden bevestigd door algemene en objectieve bronnen van informatie, zie stuk 34).

Hij heeft geen namen gegeven van zijn medegevangenen toen omdat hij dacht dat het niet van belang was gezien deze personen maar lambda waren ; hij verstond de vraag en de intentie van het CGVS niet, en dacht dat hij het enkel over beroemde/bekende mensen moest hebben (voor de rest zouden al die andere mensen "anoniem" zijn voor het CGVS en zou het onmogelijk zijn voor verwerende partij om deze informatie na te checken).

Wat betreft Berhane NEGA in het bijzonder wenst verzoeker te verduidelijken dat hij hem zag tijdens zijn eerste detentie, niet tijdens de tweede. Verwerende partij was inderdaad bezig met vragen omtrent zijn tweede aanhouding, maar de vragen werden meer en meer 'algemeen' en die betreffenden de gevangenis van Ziway. Verzoeker heeft dan deze informatie gedeeld dat hij Berhane NEGA had gezien, maar dat dateerde wel van zijn eerste detentieperiode.

In ieder geval, moeten ook de moeilijkheden voor slachtoffers van foltering om zich perifere details te herinneren onderstreept worden: [citaat uit "'Bewijs geleverd Medisch steunbewijs en medische beperkingen in asiel", JNVR, 2015"]

2.4.6 Verzoekers gedrag na zijn vrijlating (na de aanhouding van 2009-2010 GK)

Het CGVS meent dat verzoekers doorgedreven volgehouden risicovol gedrag niet aannemelijk is want het is onvoorzichtig en roekeloos om muzikale activiteiten verder te zetten in dezelfde bar na zijn vrijlating.

Verzoekende partij gaat met deze subjectieve analyse niet akkoord.

Verzoeker hield van de bar waar hij voor meerdere jaren had gewerkt; hij hield van zijn muziek te zingen en zijn ideeën te uiten. Hij wou verandering in zijn land en wou daarvoor "vechten" [supra, punt 2.4.4.).

2.4.7 Verzoekers aanhouding in 2013-2014 (GK) en zijn "vrijlating" en onderduiking

Het CGVS gelooft niet dat verzoeker nog eens aangehouden werd (omwille van zijn muzikale activiteiten), dat hij gemarteld werd en als dood werd gelaten in een rivier, dat hij dan naar een privéziekenhuis is geweest om zijn wonden te genezen, dat hij onderdook voor een lange periode tijd en dat hij dan werd besloot te vluchten want de autoriteiten te horen kwamen dat verzoeker nog leefde. Het CGVS vindt het vreemd dat verzoeker zonder probleem een medisch behandeling kon ondergaan en dat hij bijna twee jaar in Addis Abeba heeft kunnen blijven zonder probleem.

Eerst moet onderstreept worden dat verzoeker in details al deze "incidenten" heeft uitgelegd bij het CGVS tijdens zijn gehoor (gehoorverslag II, pg. 12-13): [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud]

Hij geeft details dat enkel een persoon die dat heeft meegemaakt, kan geven.

Ten tweede heeft verzoeker uitgelegd dat hij onderdook, reden waarom de autoriteiten hem dood dachten en niet achter hem gingen - dat is allesbehalve onlogisch.

Verzoeker en zijn vrouw namen alle voorzorgsmaatregelen om zeer discreet te blijven: wanneer ze hem ging bezoeken, ging ze tot bij haar eigen moeder (die niet in dezelfde buurt woont dan waar verzoeker onderdook), en van daar nam ze de auto met haar broer (hij reed) tot de plek waar verzoeker zich verborg. Ze deed alles om zeker te zijn dat ze niet gevolgd werd. Voor de rest communiceerde de koppel via berichten en via een vriend genoemd Wubishet die deze berichten bracht naar de ene en de andere. Deze vriend bracht ook soms spullen dat verzoekers vrouw voor verzoeker had op voorhand voorbereid.

Verzoeker weet niet precies hoe de autoriteiten op de hoogte werden gebracht van zijn overleving, maar hij weet en vertelt dat er spionnen voor de regering bestaan (zie gehoorverslag II, pg. 8). De methodes om spionnen te gebruiken is wel bekend (stuk 35).

Er is ook niets vreemd of onlogisch met het feit dat verzoeker naar een privéziekenhuis is gegaan en werd behandeld voor zes maanden. Dat was mogelijk omwille van het feit dat het een privéziekenhuis is.

Ten derde moet er worden herhaald dat het CGVS een subjectieve lezing heeft gemaakt en geen objectieve analyse, met objectieve elementen, heeft uitgevoerd.

Het CGVS had een medisch onderzoek kunnen uitvoeren (zie supra) often minste de fysieke verwondingen van verzoeker in acht kunnen nemen om zijn asielrelaas, en in het bijzonder verzoekers aanhouding, te evalueren. Hier werden de fysieke handicappen van verzoeker (o.a. aan de oog en de linkse been en voetzool) helemaal niet in acht genomen, terwijl die voortvloeien uit de folteringen en martelingen waaraan verzoeker werd onderworpen.

Verzoeker legde nochtans uit in details hoe deze verwondingen gebeurden (zie supra, en gehoorverslag I, pg. 14-15 en gehoorverslag II, pg. 12).

In bijlage van het huidige verzoekschrift wordt ook een rapport van "Constats" neergelegd (stuk 25) - op dit punt zie supra, punt 2.4.1.).

Algemene en objectieve bronnen van informatie bevestigen dat er veel marteling en foltering gebeuren in de Ethiopische gevangenissen, in bijzonderheid op de voetzool en met scherpe objecten (zie stuk 7) : "Beating the victim on the soles of the feet with an object", vrije vertaling : "een slachtoffer folteren op de voetzool met een object").

2.5 Documenten ter staving van zijn verzoek

Verzoeker heeft elementen verzameld ter ondersteuning van zijn verzoek die belangrijke punten van zijn relaas steunen en zijn samenwerking met de asielinstanties aantoon, waaronder:

- *Foto's: hier meent het CGVS dat deze foto's niet aantonen in welke omstandigheden verzoeker zijn verwondingen plaats hebben genomen; hoewel dat waar is moeten deze elementen samen gelezen worden met de andere bewijzen (zie lijst hieronder) en met verzoekers coherente en gedetailleerde verklaringen;*
- *Medische attesten die bewijzen dat verzoeker gehandicapt is aan de oog en de been en voet: het CGVS meent ook dat deze attesten niets anders bewijzen dat de verwondingen zichzelf. Hier wordt verwijzen naar supra, punt 2.4.1. waar wordt aangetoond dat zulke fysieke verwondingen het resultaat zijn van de marteling en foltering in gevangenissen;*
- *Een medisch attest van een privéziekenhuis in Addis Abeba: hoewel dit document niets zegt over de omstandigheden van de verwondingen, bevestigt het wel dat verzoeker in het ziekenhuis voor 6 maanden is gebleven en dat verzoeker zich daar aanmeldde met een wonde aan het recheroog begin 2014. Het CGVS kan niet beslissen deze informatie zomaar niet in acht te houden, daar het een belangrijk punt van het asielrelaas van verzoeker (aanhouding en foltering) bevestigt. Bovendien had het CGVS ook de kans, als asielinstantie, om deze ziekenhuis te contacteren en informatie vragen, quod non in casu;*
- *Psychologische attesten die bewijzen dat verzoeker psychologische gevolgen heeft die voortvloeien uit wat hij meegemaakt heeft in Ethiopië en dat hij heel kwetsbaar is (op dit punt zie ook supra, punt 2.4.1.). Deze attesten zijn ook een goed bewijs van de idealistische personaliteit van verzoeker, die voor democratie, vrijheid, ... vecht;*
- *Een rapport van "Constats asbl" over de verwondingen en de psychische staat van verzoeker, met objectieve conclusies daarover die een zeker link maken met het asielrelaas van betrokkene (stuk 25);*
- *Een rapport van "Nansen" dd. 31.08.2020 om verzoekers aanvraag om internationale bescherming te steunen;*
- *Algemene artikels en rapporten die verwijzen naar de actuele situatie in Ethiopië. Er wordt duidelijk geen belang gegeven door het CGVS aan de inhoud van deze artikelen die de "rustiger" situatie beschreven door verwerende partij in Ethiopië ernstig nuanceren. Verwerende partij had een grondiger aandacht moeten besteden aan deze recente artikelen, die met de vaststellingen gedaan in dit beroep (zie punt 2.3) aanduiden dat de situatie in Ethiopië nog moeilijk is voor opposanten, wat het geval is van verzoeker die al in het verleden vervolgingen heeft meegemaakt (art. 48/7 Vw) in verband met zijn politieke gedachten.*

Verzoeker heeft zich oprecht ingespannen om zijn verzoek te steunen met alle elementen die hij in zijn bezit heeft en heeft volledige en gedetailleerde verklaringen afgelegd. Hij moet dan ook van het voordeel van de twijfel genieten.

2.6 Actualiteit van de vrees voor vervolging van verzoeker

De vrees van verzoeker zijn steeds actueel daar de veiligheidssituatie in het land niet verbeterd is met de "nieuwe regering" (punt 2.3.). Zoals verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor (gehoorverslag I, pg. 16) : [citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud]

Het feit dat verzoekers familie bedreigd en vervolgd werd nadat verzoeker publiceerde op Facebook, is ook een teken dat hij steeds in de gaten wordt gehouden als "lid" van de Ethiopische Diaspora en dat hij steeds vervolgd wordt. Deze elementen werden niet betwist door verwerende partij (punt 2.2.)."

2.4.2. Persoonlijke vervolgingsfeiten

Volgens verwerende partij is het "erg vreemd" is dat de Ethiopische veiligheidsdiensten verzoeksters man niet zouden hebben kunnen vinden gezien verzoekster daadwerkelijk veel naar hem op zoek ging gedurende anderhalf jaar. Volgens het CGVS zijn dus ook niet geloofwaardig de feiten dat verzoeksters aangehouden en ondervraagd werd, en dan ook lastig gevallen werd, door de autoriteiten.

Hier wenst verzoekende partij de volgende situatie te benadrukken.

Verzoekster en haar man namen alle voorzorgsmaatregelen om zeer discreet te blijven gedurende de periode tijd waarin Meneer M.S. onderdook: wanneer ze hem ging bezoeken, ging ze tot bij haar eigen moeder (die niet in dezelfde buurt woont dan waar verzoeker onderdook - om zeker te maken dat ze geen "sporen" of aanwijzingen zou achterlaten), en van daar nam ze de auto met haar broer (hij reed) tot de plek waar Meneer M.S. zich verborg. Ze deed alles om zeker te zijn dat ze niet gevolgd werd. Voor de rest communiceerde de koppel via berichten en via een gemeenschappelijk vriend genoemd Wubishet die deze berichten bracht naar de ene en de andere. Deze vriend bracht ook soms spullen dat verzoekster voor haar man had op voorhand voorbereed.

De betrokkenen weten niet precies hoe de autoriteiten op de hoogte werden gebracht van de overleving van Meneer M.S., maar hij weet en vertelt dat er spionnen voor de regering bestaan (zie zijn gehoorverslag II, pg. 8). De methodes om spionnen te gebruiken is wel bekend (stuk 35).

Deze uitlegging, samen met de uitleggingen die in het verzoekschrift betreffende Meneer M.S. werden uiteengezet, herstellen de geloofwaardigheid van de betrokkenen, en de vervolgingsfeiten van verzoekster moeten als vastgesteld worden beschouwd.

Die tonen aan een vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster.

2.7 Beginsel van eenheid van gezin

In ondergeschikte orde aan haar persoonlijke vrees meent verzoekster dat zij recht heeft op het beginsel van de eenheid van het gezin.

Verzoeksters asielrelaas is inderdaad gebond aan het relaas van haar man.

Meneer M.S. vreest vervolgd te worden omwille van verleden vervolgingen geleden als tegenstander van het Ethiopische regime (als beschouwd aanhanger van een oppositiepartij maar ook als zanger die politieke berichten zingt), omwille van zijn actueel politieke overtuiging (hij blijft steeds met dezelfde ideeën en wil vechten voor vrijheid en democratie; hij heeft ook gepubliceerd op Facebook wat ook problemen aan zijn familie heeft gebracht), en omwille van zijn vlucht uit zijn land.

Zou hij internationale bescherming toegekend worden, of zou de beslissing wat hem betreft vernietigd worden, dan moet verzoekster ook internationale bescherming krijgen of haar beslissing vernietigd worden.

Het beginsel van eenheid van het gezin is van toepassing op een persoon, die derhalve geen persoonlijke redenen behoeft aan te tonen om te vrezen voor vervolging, wanneer een situatie van

kwetsbaarheid ontstaat ten gevolge van het gedwongen vertrek van een echtgenoot of een natuurlijke beschermer.

Uw Raad heeft al beoordeeld (arrest RvV nr. 219.920 dd. 17 april 2019; eigen onderstreping) : [citaat]

Het beginsel van eenheid van gezin moet dan toegepast worden op verzoekster.

2.8 Conclusie

2.8.1 Toekenning van de vluchtelingenstatus

Op basis van de bovenvermelde elementen en op basis van haar profiel van tegenstander van het regime (of beschouwd als) moet verzoekster als vluchteling worden erkend.

Aangezien de algemene situatie in Ethiopië en de vroegere en huidige repressie van politieke tegenstanders, demonstranten of sympathisanten, en van Oromo's in het bijzonder, heeft verzoekster haar profiel aannemelijk gemaakt.

Inderdaad, uit de verklaringen van verzoekster blijkt dat zij aan de voorwaarden van een "vluchteling" voldoet in de zin van de Geneefse Conventie :

- 1) Zij vreest, als hij naar zijn land van herkomst moest terugkeren mishandeld of gedood te worden;*
- 2) Deze vrees is gegrond aangezien de algemene situatie in het land en de verleden ernstige schade en vervolgingen die verzoekster en haar man hebben meegemaakt, aangezien de bedreigingen die hij en zijn familie hebben gekend, aangezien hun vlucht uit het land en het verzoek om internationale bescherming die hij heeft ingediend in Europa (artikel 48/7 VW);*
- 3) De vervolgingen die gevreesd zijn, zijn onmenselijke of ontorende handelingen: moet hier herhaald worden dat er hoge risico's bestaan voor tegenstanders, Oromo's in het bijzonder, in Ethiopië : arrestatie, detentie, foltering, mishandelingen, geen eerlijk proces, enz., wat verzoekster ook al in het verleden heeft meegemaakt ;*
- 4) Die vervolgingen zijn verbonden aan haar profiel die te maken heeft met politieke overtuiging :*
- 5) De verzoekende partij vreest vervolgingen en kan de bescherming van Ethiopië daarvoor niet krijgen;*

De vrees van verzoekster zijn steeds actueel (punt 2.6 onder punt 2.4.1).

Verzoekende partij heeft alles geprobeerd om documenten neer te leggen en haar relaas te ondersteunen.

Verzoekende partij werd al de slachtoffer van vervolgingen (arrestatie, detentie en mishandelingen).

Verzoekster moet als vluchteling erkend worden.

In ondergeschikte orde, en op basis van het dossier van verzoeksters man, moet het beginsel "eenheid van het gezin" toegepast worden.

2.8.2 Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

In ondergeschikte orde moet er vastgesteld worden dat de verzoekende partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoet en dat de subsidiaire beschermingsstatus haar toegekend moet worden.

Zou Uw Raad moeten vaststellen dat verzoekende partij niet binnen het toepassingsgebied van het Geneefse Conventie valt, moet er worden beoordeeld dat de verzoekende partij een risico loopt op ernstige schade, namelijk foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Hier ook, in ondergeschikte orde, en op basis van het dossier van verzoeksters man, moet het beginsel "eenheid van het gezin" toegepast worden.

2.8.3 Vernietiging van de bestreden beslissing

Verzoekende partij wenst te benadrukken dat het CGVS geen zorgvuldige analyse heeft gevoerd van een aantal belangrijke elementen, met name:

- De actuele algemene situatie in Ethiopië van de tegenstanders van het huidige regime en in het bijzonder van Oromo's (punt 2.3.);
- De publicaties die verzoeksters man op Facebook heeft gepost en die zijn familie in de problemen bracht, en de risico's tot vervolging van de Ethiopische diaspora (punt 2.4.);

Ook heeft verzoekende partij een verslag van "Constats asbl" neergelegd die het asielrelaas van verzoeksters man objectieveert.

Deze vaststellingen moeten ten minste tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden, zodat de zaak door het CGVS grondig wordt onderzocht, rekening houdend met deze elementen."

2.2. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster de volgende stukken:

3. Amnesty International, public statement, « Ethiopia :25 years of Human Right Violations », 02.06.2016 ;
4. Ethiopia 2014 Human Rights Report, executive summary ;
5. Amnesty International, « Intensified crackdown on free speech in Ethiopia, 12.2011 ;
6. Human Rights Watch, World Report 2014 : Ethiopia;
7. Human Rights Watch, Ethiopia : political detainees tortured, 2013;
8. Human Rights Watch, They want a Confession, 10.2013 ;
9. Ethiopia 2016 Human Rights Report, executive summary ;
10. Courrier International, « Crise politique : en Ethiopie, un premier ministre de plus en plus despotique », 26.06.2020 ;
11. New York Times, «Ethiopia announces Arrests in Prominent Singer's Killing», 11.07.2020;
12. Amnesty International, Beyond Law Enforcement, 2020 ;
13. Amnesty International, Ethiopie, il faut cesser tout recours à la force meurtrière contre des manifestants, 14.08.2020 ;
14. Amnesty International, Ethiopie, il faut révéler ce qu'il est advenu des personnes arrêtées depuis le meurtre d'hachalu Hundesa, 14.07.2020 ;
15. Human Rights Watch, "Ethiopia: Opposition figures held without charge, 15.08.2020;
16. Human Rights Watch, World Report 2021 Ethiopia";
17. ARC, Prison conditions in Ethiopia, 02.2021 ;
18. Freedom House, Countries and Territories;
19. Artikel "Ethiopie: Paul Kagame appelle à une action concertée sur la crise au Tigré», 16.02.2021 ;
20. Artikel « Ethiopie : Amnesty dénonce des massacres dans la province rebelle du Tigré », 01.03.2021
21. Artikel «Ethiopian authorities cannot investigate their own crimes in Tigray », 11.03.2021 ;
22. Danish Immigration Service, « COI Focus - Political situation and treatment of opposition », 10.10.2018 ;
23. NANSEN verslag, Kwetsbaarheid in detentie, bijzondere procedurele noden;
24. NANSEN verslag, Medisch-forensische documenten in de asielpcedure;
25. F. COLLE, rapport van medische expertise betreffende verzoeker, 10.03.2021 ;
26. UNHCR, Beyond Proof, 05.2013;
27. JA, Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System;
28. Artikel "Ginbot 7: Movement for Justice, Freedom and Democracy is Formed", 14.05.2008;
29. Landinfo, Ethiopia: the Ginbot7 party, 08.2012;
30. Australian Government Refugee Review Tribunal, Country Advice Ethiopia, 10.09.2010 ;
31. J. ABBINK, Descomfiture of Democracy ?;
32. Washington Post, Thousands arrested across Ethiopia in Post-Election Crackdown ;
33. Cairn Info, Les élections éthiopiennes de 2015, 2017 ;
34. Artikel « Ethiopia : ICRC expands activities in places of detention », 12.12.2013 ;
35. La Libre Afrique, « Ethiopie : le feu couve sous la cendre », 08.06.2017 ;
36. Amnesty International, Because I am Oromo, 2014 ;
37. Amnesty International, Ethiopia : Authorities crack down on opposition supporters with mass arrests, 01.2020 ;
38. Amnesty International, Ethiopia : Vendor killed, musician injured after police attack opposition supporters in Oromia ;
39. Amnesty International, Ethiopia : release detained journalists and opposition politicians immediately ;

40. Human Rights Watch, Ethiopia, 01.2020 ;

41. France 24, Oromos say Ethiopia has become a dangerous country for us, 07.2020".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië uit vrees voor problemen omdat haar man in Addis Abeba actief was als protestzanger. Verzoekster beroept zich, wat deze vrees betreft, op dezelfde feiten en middelen als deze die werden ontwikkeld door haar echtgenoot, wiens dossier gekend is bij de Raad onder nummer 258 393.

Inzake verzoeksters echtgenoot werd in arrest nummer 261 010 van 23 september 2021 geoordeeld als volgt:

“5. In de mate dat verzoeker in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate, 26 August 2020, p.89).

Blijkens de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoeker met bepaalde psychologische problemen kampt en werden er, om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, aan verzoeker steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van zijn verzoek.

Verzoeker voert aan dat de hem geboden steunmaatregelen geen specifieke maatregelen maar louter standaardmaatregelen zijn (stuk 23). Hij wijst er op dat NANSEN in het kader van bijzondere procedurele noden vroeg om een verlichting van de bewijslast en een aangepaste evaluatie van de beschermingsnood waarbij de nadruk gelegd wordt op objectief vaststelbare omstandigheden in plaats van op het geloofwaardigheidsonderzoek, terwijl de bestreden beslissing gebaseerd is op geloofwaardigheid. Verzoeker beperkt zich echter tot loutere stellingen zonder in concreto toe te lichten op welke wijze de hem geboden steunmaatregelen tekortschoten.

Dient te worden opgemerkt dat er geen enkel bezwaar geformuleerd werd tegen het plaatsvinden van de respectievelijke persoonlijke onderhouds. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat verzoeker gewezen werd op de mogelijkheid meerdere pauzes te kunnen nemen, alsook te melden indien hij problemen ondervond. De dossierbehandelaar heeft eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Indien verzoeker een vraag niet goed begreep, werd deze door de dossierbehandelaar geherformuleerd. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Tijdens de persoonlijke onderhouds gaf verzoeker telkens blijk in staat te zijn te antwoorden op de hem gestelde vragen. De kwaliteit van de beide persoonlijke onderhouds en van verzoekers verklaringen (details, data, namen) laten zien dat hij

over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om zijn asielrelaas op een zelfstandige en functionele wijze te verdedigen.

Ten slotte hebben verzoeker en zijn advocaat op geen enkel moment melding gemaakt van enige problemen of vragen die niet begrepen werden. Volledigheidshalve wordt er nog op gewezen dat de hoofdargumenten in de bestreden beslissing niet gebaseerd zijn op incoherenties of tegenstrijdigheden, maar vooral op basis van de onaannemelijkheid van het asielrelaas.

Ook de hypothetische bewering in het verzoekschrift dat verzoeker meer op zijn gemak was geweest indien beide persoonlijke onderhouden door dezelfde dossierbehandelaar hadden gebeurd, kan niet worden gevolgd. Uit de notities van het tweede persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoeker noch zijn advocaat (die hem toen bijstond en die ook aanwezig was op het eerste persoonlijk onderhoud) enige opmerking maakte over het gegeven dat het tweede persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een andere dossierbehandelaar. Integendeel, verzoeker maakte op het einde van het persoonlijk onderhoud de opmerking dat hij apprecieerde dat hij zich die dag had kunnen uitdrukken (notities 12 oktober 2020, p. 15). Zijn advocaat maakte evenmin een negatieve opmerking over het feit dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een andere dossierbehandelaar (notities 12 oktober 2020, p. 15). Hoe dan ook werkt het verzoekschrift geenszins in concreto uit dat, waar of welke van zijn verklaringen negatief werden beïnvloed door het feit dat het tweede persoonlijk onderhoud door een andere dossierbehandelaar werd gehouden, noch dat dit een impact zou hebben gehad op de bestreden motieven en beslissing.

De door verzoeker voorgelegde psychologische attesten maken melding van PTSS en hiermee gepaard gaande geheugenklachten, maar hieruit kan niet blijken dat verzoekers psychische problemen van die aard zijn dat hij niet zou kunnen deelnemen aan de asielprocedure, noch dat de hem geboden steunmaatregelen niet toereikend waren. Immers, noch uit deze attesten noch uit de notities van de persoonlijk onderhouden kan worden afgeleid dat verzoeker niet in de mogelijkheid zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedures inzake zijn verzoek noch dat zijn cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast zodat hij in de onmogelijkheid is nuttige verklaringen af te leggen teneinde zijn relaas te vertellen. Uit het bij het verzoekschrift gevoegde verslag van 10 maart 2021 van Constans (stuk 25) blijkt overigens dat verzoeker daar aangaf dat de persoonlijke onderhouden op zich goed verliepen.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

6. Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië uit vrees voor problemen met de autoriteiten.

Er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas de door hem aangehaalde problemen in 2005 gelet op het volgende:

- Verzoeker verklaarde te zijn gearresteerd na een bijeenkomst om de overwinning van de oppositie te vieren, maar hij kon niet eens eensluidend benoemen welke oppositiepartij er gevierd werd. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelde verzoeker dat hij sympathisant was van Ginbot7 terwijl hij later aangeeft aanwezig te zijn geweest om de geclaimde overwinning van 'Kinijit' te vieren (zie CGVS1, p.13). Tijdens zijn tweede persoonlijke onderhoud beweerde verzoeker dan weer een aanhanger te zijn van 'Kinijit', dat hij affiches voor hen ophing en dat hij uiteindelijk werd aangehouden tijdens een bijeenkomst van studenten om hun overwinning te vieren (zie notities persoonlijk onderhoud, d.d. 12 oktober 2020, verder CGVS2, p. 4). Dat verzoeker deze twee oppositiepartijen door elkaar haalt, ondermijnt volledig zijn beweerd activistisch politiek profiel en de hieruit voortvloeiende problemen. De citaten in het verzoekschrift uit de bijgebrachte stukken 28-30, waaruit zou blijken dat Ginbot7 en Kinijit "nauw gelinkt" zijn aan elkaar en dat Ginbot7 een voortzetting vormt van Kinijit, toont geenszins aan dat dit twee namen voor een zelfde partij betreffen en het kan hoe dan ook niet verklaren waarom verzoeker aangaf in 2005 aanwezig te zijn geweest op een manifestatie om Ginbot7 te vieren, terwijl deze oppositiepartij slechts werd opgericht in 2008. Dit is des te frappanter gezien verzoeker in de periode van 2009-2010 spreekt over Kinijit (notities 12 oktober 2020, p. 8), terwijl Kinijit niet meer bestond sinds 2007. Verzoeker heeft kennelijk geen affiniteit met de oppositiebeweging in Ethiopië. In tegenstelling tot de bewering in het verzoekschrift wordt dus wel degelijk betwist dat verzoeker politiek actief was.

- Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers politiek profiel, dan nog dient te worden vastgesteld dat verzoeker louter sympathisant - maar nooit lid - was en af en toe wat publiciteit maakte (notities 12 augustus 2020, p. 5). Uit de landeninformatie van verweerder blijkt dat vooral leden en hogere profielen van oppositiepartijen langere tijd werden aangehouden in de nasleep van de verkiezingen in 2005. In die zin is het geenszins aannemelijk dat verzoeker, als minderjarige sympathisant, meer dan een jaar zou zijn opgesloten in de beruchte Ziway-gevangenis. De aan het verzoekschrift gevoegde informatie (stukken 31-33) vermeldt weliswaar arrestaties van minderjarigen en sympathisanten in die periode, maar maakt nergens melding van het langdurig opsluiten van dergelijke lage politieke profielen.
- Hoe dan ook blijkt uit de landeninformatie dat de laatste prominente leden van Kinijit in 2007 werden vrijgelaten en dat anderen in 2009 amnestie verleend kregen door de toenmalige Ethiopische regering. Hieruit blijkt dan ook dat verzoekers vreest wat dat betreft niet langer actueel is. De citaten in het verzoekschrift uit stukken 3-18 over mensenrechtenschendingen in het toenmalige en huidige regime tonen niet aan dat verzoeker omwille van zijn (uiterst beperkte) oppositieactiviteiten in 2005 thans nog problemen zou kunnen kennen met het huidige regime. Het Nederlands Ambtsbericht Ethiopië van februari 2021 stelt overigens wél uitdrukkelijk dat er geen actuele problemen gekend zijn voor leden van Ginbot7 of personen die aan deze partij gelieerd worden. De opvolger van deze partij, EZEMA, heeft volgens deze informatie overigens sinds het uitbreken van de gewelddadigheden tussen de regio Tigray en de federale overheid hun steun betuigd aan Abiy Ahmed, de huidige president.

7. Er kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers problemen omwille van zijn protestlied, gelet op het volgende:

- Gezien verzoekers oppositieactiviteiten en daaruit voortvloeiende problemen met de autoriteiten in 2005 niet aannemelijk zijn, kan het evenmin aannemelijk dat verzoeker tijdens of ingevolge zijn opsluiting in 2005 het idee zou hebben gekregen om als zanger protestliederen te schrijven.
- In tegenstelling tot de bewering in het verzoekschrift dat het niet betwist wordt dat verzoeker protestzanger was, blijkt uit de bestreden beslissing dat verweerder wel degelijk aanhaalt dat verzoeker niet kan aantonen dat hij jarenlang actief was als (protest)zanger in een club in Addis Abeba. Verzoeker legt hiervan geen enkel bewijs voor en hij kan - behalve het protestlied, dat gebaseerd was op een liedje van Teddy Afro - geen enkel ander nummer van zijn hand noemen, hoewel hij beweerde meerdere te hebben geschreven en gebracht. De stellingen in het verzoekschrift dat hij foto's verloor in Libië, dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud de tekst van het protestlied neerlegde en het lied ook heeft gezongen, zijn geenszins afdoende om zijn beweerdelijk jarenlange activiteiten als (protest)zanger in een bekende club in Addis Abeba te staven. Het is niet aannemelijk dat verzoeker, gelet op de voorhanden zijnde technische middelen en communicatiemogelijkheden ter mogelijke promotie van zijn activiteiten, geen bewijs bijbrengt van zijn muzikale activiteiten als protestzanger.
- Verzoekers verklaringen over de problemen naar aanleiding van zijn optreden als protestzanger in de bar worden verder ondermijnd door de vaststelling dat geen van zijn bandleden hierdoor problemen kende met de politie die de bar bezocht (notities 12 oktober 2020, p. 8). Dat hij de schrijver was van het protestlied, zoals wordt aangebracht in het verzoekschrift, is een (beperkt uiterlijk waarneembare) nuance die bezwaarlijk strookt met zijn overige beweringen over het repressief regime en de willekeurige arrestaties. Bovendien blijkt uit zijn verklaringen dat de eigenaar van de bar, die volgens het verzoekschrift de regering "haat", slechts enkele waarschuwingen kreeg, maar nooit gearresteerd werd omwille van verzoekers band, die zelfs genoemd werd naar de naam van de club, 'Abay' (notities 12 oktober 2020, p. 7).
- Verzoeker kan de aanhouding in 2009-2010 evenmin aannemelijk maken, daar hij in gebreke blijft ook maar enige naam van een andere medegevangene te noemen of de reden(en) waarom anderen werden opgesloten behalve dat het "algemeen politiek" was (notities 12 oktober 2020, p. 10-11). Dit klemt des te meer aangezien hij een jaar lang met vele anderen zou zijn opgesloten. Dat verzoeker dacht dat hij slechts over beroemde medegevangenen gevraagd werd, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, vindt geen weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud. Het blijkt immers dat verzoeker meermaals en op verschillende manieren gevraagd werd naar eender welke andere persoon die samen met hem gevangengehouden werd (notities 12 oktober 2020, p. 10).

- Uiteindelijk noemde verzoeker alsnog Berhane Nega van Kinjit als medegevangene (notities 12 oktober 2020, p. 11), maar uit de landeninformatie blijkt dat Berhane Nega niet werd gedetineerd in de Ziway-gevangenis en overigens reeds in 2007 werd vrijgelaten. Waar in het verzoekschrift wordt beweerd dat verzoeker deze naam noemde in het kader van zijn eerste detentie, dient te worden vastgesteld dat dit geenszins strookt met wat hij vertelde tijdens het persoonlijk onderhoud, daar hij toen uitdrukkelijk aangaf dat hij het had over 2003 (Ethiopische kalender). Het feit dat verzoeker bepaalde andere details over de aanhouding in 2009-2010 kon vertellen, waaronder het bezoek van het Rode Kruis (stuk 34), doet geen afbreuk aan voornoemde onwetendheden die zijn geloofwaardigheid loochenen.
- Verzoekers gedrag na zijn tweede aanhouding in 2013-2014 doet evenzeer afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn problemen. Zo stelt hij dat hij na zijn aanhouding twee jaar ondergedoken heeft geleefd bij een vriend in Addis Abeba. Verzoekers vrouw verklaarde dat zij in die periode zelf gearresteerd werd omdat ze verzoeker zochten, dat zij sindsdien in de gaten werd gehouden en dat de politie wekelijks haar wekelijks thuis kwamen lastigvallen (notities Azeb A.D., p. 10-12). Uit verzoekers overige verklaringen blijkt echter dat hij tijdens zijn "onderduiken" een uitgebreide behandeling kreeg in het privéziekenhuis, eerst een opname van 27 dagen en dat hij daarna nog gedurende zes maanden naar het ziekenhuis ging voor behandelingen en medicatie (notities 12 oktober 2020, p. 13), alsook dat zijn vrouw hem elke twee weken kwam bezoeken (notities Azeb A.D., p. 11-12). De uitleg in het verzoekschrift dat dit mogelijk was omdat het een privéziekenhuis was en omdat verzoeker en zijn vrouw "alle voorzorgmaatregelen" namen om zeer discreet te blijven, maar dat het bekend is dat er spionnen worden gebruikt (stuk 35), is gelet op het voorgaande niet overtuigend. Het verzoekschrift kan evenmin worden bijgetreden waar gesteld wordt dat verzoeker details geeft die enkel een persoon die het heeft meegemaakt kan geven.

8. Verzoekers verklaringen stroken verder niet met wat hij liet optekenen bij "Constats", wat de geloofwaardigheid van de feiten verder ondermijnt. Blijkens dat verslag van 10 maart 2021 vertelde hij namelijk dat er, naast de drie hierboven genoemde arrestaties, ook meerdere andere korte en minder belangrijke arrestaties hadden plaatsgevonden, alsook dat hij definitief Ethiopië is ontvlucht nadat hij te weten kwam dat twee vrienden werden vermoord. Het doet afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid dat hij dergelijke feiten onvermeld laat bij de asielinstanties, maar wel vermeldt bij een dokter van Constats.

9. Het verzoekschrift wijst herhaaldelijk op de voorgelegde medische en psychologische attesten die volgens hem aantonen dat zijn letsels in overeenstemming zijn met het asielrelaas, wat de gegronde vrees van verzoeker verder objectieveert. Verzoeker legt de nadruk op (i) de medische attesten die bewijzen dat hij gehandicapt is aan zijn oog, been en voet, (ii) het medisch attest van een privéziekenhuis in Addis Abeba met betrekking tot een wonde aan het rechteroog begin 2014, (iii) de psychologische attesten die bewijzen dat verzoeker psychologische gevolgen heeft die voortvloeien uit wat hij meegemaakt heeft in Ethiopië en dat hij heel kwetsbaar is en (iv) het rapport van Constats, opgesteld volgens het Istanbul-protocol, over de verwondingen en de psychische staat van verzoeker (stuk 25).

De door verzoeker bijgebrachte medisch en psychologische stukken maken inderdaad melding van letsels aan verzoekers tanden, rechteroog, rug, linkervoet, rechterenkel en PTSS die zouden voortkomen uit verzoekers problemen in Ethiopië.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze stukken. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde fysieke en mentale letsels aantonen, vormen deze neergelegde medische en psychologische stukken geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts

vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Uit de bewoordingen van de attesten zelf blijkt overigens nergens dat ze steunen op iets anders dan verzoekers eigen verklaringen.

In de attesten opgesteld overeenkomstig het Istanbul Protocol wordt inzake de vastgestelde medische aandoeningen weliswaar een graad van waarschijnlijkheid weergegeven, doch uit deze stukken blijkt voor geen van de betreffende letsels en (psychische) problemen dat deze met zekerheid of uitsluitend toe te schrijven zijn aan de door verzoeker omschreven behandeling(en).

In het licht van het gehele dossier en verzoekers verklaringen bij verweerder kunnen de medische en psychologische attesten de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op mishandeling of problemen bij terugkeer naar Ethiopië aannemelijk maken.

10. In het verzoekschrift wordt meermaals gewezen op de mogelijkheid van verweerder om een medisch onderzoek uit te voeren. Ook in de nota van NANSSEN wordt een medisch expertise overeenkomstig de standaarden van het Istanbul Protocol in toepassing van artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet gevraagd (onder verwijzing naar stuk 24, een NANSSEN-verslag aangaande medisch-forensische documenten in de asielprocedure).

Artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet geeft verweerder de mogelijkheid om de verzoeker om internationale bescherming te vragen om zich te onderwerpen aan een medisch onderzoek betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, indien dit door hem relevant geacht wordt voor de beoordeling van het verzoek. Dit artikel houdt aldus geen wettelijke verplichting in tot het voeren van een medische tegenexpertise of het organiseren van een medisch onderzoek. In het licht van het voorgaande dient de worden vastgesteld dat verweerder terecht kon besluiten om geen medisch onderzoek te vragen overeenkomstig artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet en dat de bijgebrachte medische en psychologische attesten niet nopen tot nader onderzoek, temeer gezien de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zijn en hij geen andere documenten aanbrengt die zijn asielrelaas kunnen staven.

11. De verwijzing naar algemene landeninformatie door verzoeker en door NANSSEN alsook de citaten in het verzoekschrift over de “algemene situatie in Ethiopië” met betrekking tot het vorige en huidige regime en het geweld in de Tigray-regio (stukken 3-21 bij het verzoekschrift), betreffen algemene rapporten en de algemene situatie in het land van herkomst. Dit volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

12. In het verzoekschrift wordt nog aangehaald dat verzoeker publicaties op Facebook heeft geplaatst, waardoor zijn familie in Ethiopië problemen zou hebben gekregen, en dat verzoeker deel is van de Ethiopische diaspora die onder toezicht wordt gehouden (stuk 22).

Vooreerst dient te worden benadrukt dat verzoeker geen bewijs neerlegt van zijn activiteiten op Facebook of de problemen van zijn familie hierdoor. Tevens geldt bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) een bijzondere bewijslast. Indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, is het aangehaalde zelf geschapen risico in een gastland immers op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, “Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects”, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang.

Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "Note on réfugié sur place claims", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié", Genève, 1992, 96).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond omwille van een politiek profiel, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België. Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Ethiopische overheid, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

13. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het geven van een theoretische uitleg over de indicatoren van interne geloofwaardigheid (onder verwijzing naar stukken 26 en 27) en de ongestaafde stelling dat de indicator "plausibiliteit" de meest subjectieve is en op zich niet doorslaggevend mag zijn, het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen aangaande zijn aanhoudingen en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent de onaannemelijkheden in zijn relaas. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten. De stelling in het verzoekschrift dat foto's samen gelezen moeten worden met de andere bewijzen en met verzoekers coherente en gedetailleerde verklaringen, is, gelet op wat voorafgaat, niet dienstig. De Raad neemt om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat in casu niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

16. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn regio van herkomst, Addis Abeba, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet."

6. Gezien verzoeksters echtgenoot geen internationale bescherming geniet, is de uiteenzetting in het verzoekschrift over de eenheid van gezin niet dienstig.

7. In het verzoekschrift wordt nog aangevoerd dat verzoekster Oromo is. Zij verwijst naar de stukken 36-41 bij het verzoekschrift en stelt dat de Oromo-gemeenschap vaak een specifieke doelwit is voor de autoriteiten.

Dient te worden vastgesteld dat noch uit de landeninformatie van verweerder, noch uit de informatie waaruit verzoekster citeert blijkt dat elke Oromo “*de facto een politieke-tegenstander profiel heeft*”, zoals wordt beweerd in het verzoekschrift.

Dienaangaande merkt verweerder in de verweernota terecht het volgende op:

“Verweerder verwijst naar informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan reeds een kopie in het administratieve dossier bevindt (COI Focus “Ethiopië: Etnische spanningen in en rond Oromia” dd. 5 november 2020), waaruit blijkt dat de Oromo-bevolking de grootste etnische groep is in Ethiopië (34,5 % van de totale bevolking in 2007), dat er een belangrijke Oromo-gemeenschap is in Addis Abeba, dat de invloed van de Oromo op federaal niveau aanzienlijk is uitgebreid sinds de aanstelling van Abiy Ahmed (zelf een Oromo) tot premier in april 2018, dat de Oromo anno 2020 de grootste etnische groep in het federale kabinet zijn en vertegenwoordigd zijn in de hogere rangen van de openbare diensten en het leger. Ook de door verzoekster aangebrachte informatie toont niet aan dat het loutere Oromo zijn maakt dat men de facto als een politieke tegenstander wordt beschouwd. Een deel van de door verzoekster aangebrachte informatie over de situatie van de Oromo's handelt immers over de periode 2014-2018 (stuk 36 bij het verzoekschrift), dus van vóór de aanstelling van Abiy Ahmed als premier. En uit de door het CGVS gehanteerde informatie blijkt inderdaad dat de Oromo zeer aanwezig waren tijdens de anti-regeringsprotesten van 2014 tot 2018, en toen het zwaarst werden getroffen door de bijbehorende arrestaties en detenties, maar dit dateert dus van vóór de aanstelling van Abiy Ahmed als premier. De recentere rapporten (stuk 37, 38, 39, 40, 41) handelen dan weer over arrestaties van en geweld tegen aanhangers en (vermeende) leden van het OLF in verschillende delen van Oromia en een arrestatie van journalisten, dus van Oromo's met een specifiek profiel. Uit deze informatie blijkt echter niet dat elke Oromo in Ethiopië wordt gepercipieerd als zijnde een opposant van het regime en wordt vervolgd door de overheid. Verweerder herhaalt dat verzoekster zelf geen enkele band of link met een of andere (oppositie)beweging heeft.”

8. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

10. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar regio van herkomst, Addis Abeba, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS